

وحدت عالم انسانی و صلح عمومی

حضرت بهاء الله می فرماید: «ای دوستان! سرا پردهء یگانگی بلند شد، به چشم بیگانگان یکدیگر را ببینید، همه بار یک دارید و برگ یک شاخسار...»

و نیز می فرماید: «لابد بر اینست مجمع بزرگی در ارض بر پا شود. و ملوک و سلاطین در آن مجمع مفاوضه در صلح اکبر نمایند. و آن اینست که دول عظیمه برای آسایش عالم به صلح محکم متشبث شوند. و اگر ملکی بر ملکی برخیزد جمیع متفقا بر منع قیام نمایند. در این صورت عالم محتاج مهمات حربیه و صفوف عسکریه نبوده و نیست، اِلَّا علی قدر یحفظون به ممالکهم و بلدانهم. اینست سبب آسایش دولت و رعیت و مملکت.»

همچنین: «لیس الفخر لمن یحبُّ الوطن بل لمن یحبُّ العالم ... فی الحقیقه عالم یک وطن محسوب است و من علی الأرض اهل آن. و مقصود از اتحاد و اتفاق که در کتب انبیا از قلم اعلی ثبت شده در امور مخصوصه بوده و خواهد بود، نه اتّحادی که سبب اختلاف شود و اتفاق به آن، علّت نفاق گردد.»

حضرت عبدالبها می فرماید: «امروز هر کسی به وحدت بشر خدمت کند در درگاه احدیت مقبول است * زیرا جمیع انبیای الهی در وحدت عالم انسانی کوشیدند و خدمت به عالم انسانی کردند * زیرا اساس تعالیم الهی وحدت عالم انسانیت * حضرت موسی خدمت به وحدت انسانی نمود حضرت مسیح وحدت عالم انسانی تأسیس کرد حضرت محمد اعلان وحدت انسانی نمود انجیل و تورات و قرآن اساس وحدت انسانی تأسیس نمودند * شریعت الله یکی است و دین الله یکی و آن الفت و محبت است * حضرت بهاء الله تجدید تعالیم انبیا فرمود و اساس دین الله را اعلان نمود ملل مختلفه را بهم الفت داد ادیان مختلفه را با هم جمع نمود * تعالیم بهاء الله چنان در عروق و اعصاب بشر نفوذ نمود که اتحاد بین قبائل و شعوب متغایره داد.»

و نیز می فرماید: «خدا حرب نخواسته این نزاعها مخالف رضای الهی است او به جهت بندگانش صلح و صفا خواسته. امیدواریم این تاریکیها زائل شود نورانیت ملکوت احاطه نماید

خدا به جميع خلق مهربان است ما هم بايد با يکديگر مهربان باشيم براي مشتي خاک جنگ
نماييم اين خاک قبر ابدی ماست. آیا سزاوار است برای قبری این همه نزاع و جدال کنیم؟ با
وجودی که خدا برای ما اقالیم قلوب مقرر داشته مملکت ابدی عنایت فرموده، آیا سزاوار است
از چنان عزت ابدی چشم پوشیم و برای خاک نزاع و جدال نماييم؟»